

kan være, det er et saare sjældent Tilfælde — have en ikke ringe Betydning for Eftertiden. Og saa har der ogsaa været Forfattere, der ikke har kunnet udgive deres Smaadigte i senere Bøger. Saa vidt jeg husker, var Kogebogsforfatterinden Madam Mangor ogsaa litterært interesseret og skrev Digte, som hun ikke kunde faa frem, fordi hun blev anset som Kogebogsforfatterinde. Hun kunde jo i alt Fald ikke optrykke sine smaa lyriske Udgydelser i sine Kogebøger.

Naar det ærede Medlem Fru Elna Munch siger, at der vil kunne foreligge den Slags Tilfælde, vil jeg altsaa ikke benægte det, men jeg tror dog, det vil være saare sjældent. At der gaar en eller anden lille Perle tabt ved en saadan Lejlighed, tør jeg ikke bestride. Derfor tror jeg ogsaa, det vil være rart, om der var en Indleveringspligt for de fleste af den Slags Tryksager. Det vil jo ikke kræve nogen større Udgift. Den grove Gennemgang kunde meget vel gennemføres ved ikke alt for dyr Arbejds-kraft efter visse Regler, der blev givet af Overbibliotekaren, Udvælgelsen kunde ogsaa finde Sted bagefter, og i de Tilfælde, hvor der var Tvivl, kunde Sagen blive undergivet en overordnet Embedsmands Skøn.

Jeg synes ikke, at der er Grund til at ændre Lovforslaget nu. Jeg har kun villet fremsætte disse Tvivl, og naar jeg har gjort det, er det ogsaa, fordi jeg derigennem fik Lejlighed til at henstille til de Embedsmænd, der faar med denne Sag at gøre, at have deres Opmærksomhed henvendt herpaa, hvad de sikkert vil have i Forvejen, og være meget varsomme med, at der ikke gaar Værdier tabt.

**Sneum:** Det ærede Medlem Hr. Ibsen udtalte, første Gang han havde Ordet, at det var rigtigt at gaa i den Retning, at man i det danske Sprog erstattede Fremmedord med danske Ord. Deri har det ærede Medlem Ret, men jeg tror, man maa tilføje, at Erstatningen skal ske med gode danske Ord, hvis man skal tage Fremmedord ud af Sproget. For øvrigt mener jeg ikke, at man skal være Sprogrenser i den Grad, at man foragter alle de Ord, vi har faaet ind i Sproget fra andre Nationer. Det er efter min Mening usmageligt, naar man f. Eks. i Tyskland er kommet ind paa at rense saa vidt muligt alle romanske Ord ud af det tyske Sprog. Jeg tror, Sproget taber noget i Værdi derved. Jeg vil mene, at det vil være klogt, efterhaanden som et internationalt Samkvem stiger, at gaa noget i den modsatte Retning og søge at faa saa mange internationale Ord frem som muligt.

Det ærede Medlem Hr. Ibsen har selv udmærket Lejlighed i saa Henseende. Han er jo Redaktør og driver Journalistik og undertiden Politik og kan derved faa Lejlighed til at finde gode danske Ord, som kan erstatte de fremmede Ord.

Til det ærede Medlem Fru Elna Munch har jeg et Par korte Bemærkninger. Det fremgik af det ærede Medlems Tale, at hun har faaet den Opfattelse, at man ved dette Lovforslag vil paatvinge Statsbiblioteket en Ret. Det er en fejl Opfattelse. Jeg har det Indtryk, at Statsbiblioteket i Aarhus er fuldt tilfreds med den Form, Lovforslaget har faaet ved tredje Behandling i Landstinget, der er derfor ikke Tale om nogen Tvang overfor Biblioteket. Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde i min første Tale sagt, at det kongelige Bibliotek og Statsbiblioteket blev ligestillede efter dette Lovforslag. Det har jeg ikke sagt. Nej, jeg har sagt, at det kongelige Bibliotek og Statsbiblioteket i Aarhus bliver ligestillede med Hensyn til dansk Litteratur, og der er Forskel paa det. Maaske mente det ærede Medlem det sidste, men det fremgik ikke klart af hendes Ord.

Jeg vil meget bestemt fraraade, at man gaar til at indføre en Rekvisitionsret for Statsbiblioteket i Aarhus. Gør man det af økonomiske Grunde, tror jeg man tager fejl, idet en saadan Rekvisition vil kræve et stort Apparat; det vil være nødvendigt maaske at have 2—3—4 Mand siddende og spejde efter, naar der fremkommer Tryksager. Det er nemlig ikke alt, hvad der udgaar paa Dansk, der staar i Boghandler-tidenden, der kommer mange Skrifter, Jubileumsskrifter o. s. v., der ikke optages i nogen Bogfortegnelse, og disse Skrifter kan indeholde Ting af overordentlig stor Værdi. Jeg vil derfor atter anbefale, at man vedtager Lovforslaget i den Skikkelse, det har faaet i Landstinget, den Skikkelse, som Landstinget enstemmig gav sin Tilslutning, og som Ministeren tiltraadte.

**Elna Munch:** Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Sneum, at jeg har ikke talt om andet end dansk Litteratur og Ligestillingen paa dette Omraade. Med Hensyn til de mere værdifulde Værker, hvoraf jeg kunde ønske, at Bibliotekerne fik Ret til at forlange to Eksemplarer afleveret, beklager jeg, at Ministeren mener, at det ikke er nogen heldig Ordning. Det vil nemlig ikke blot betyde en økonomisk Foringelse for Bibliotekerne, men ogsaa for Publikum. Man kan jo ikke være sikker paa, at Biblio-